

Nr 119

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag för budgetåret 1956/57 till atomforskning; given Stockholms slott den 2 mars 1956.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Ivar Persson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att ett anslag av 3 275 000 kronor skall anvisas för nästa budgetår till atomforskning, vilket jämfört med innevarande budgetår innebär en höjning med 500 000 kronor.

---

*Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott den 2 mars 1956.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LINDHOLM.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Persson, följande.

I årets statsverksproposition, bilagan åttonde huvudtiteln, har Kungl. Maj:t under punkten 363 föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1956/57 beräkna till Atomenergiforskning ett reservationsanslag av 3 275 000 kronor.

Jag anhåller nu att få ånyo anmäla denna anslagsfråga.

Framställningar från atomkommittén

Reservationsanslaget till Atomenergiforskning, som för budgetåret 1954/55 var uppfört med 2 475 000 kronor, är för budgetåret 1955/56 uppfört med 2 775 000 kronor (statsliggaren s. 773).

I sin skrivelse den 14 september 1955 angående anslagsäskanden för nästa budgetår föreslår *atomkommittén* ånyo, att en omorganisation av kommittén företages, syftande till att ge kommittén en klarare definierad ställning. Det nya organet föreslås få benämningen Sveriges atomkommision. Medelsbehovet för nästa budgetår beräknar kommittén vid bifall till omorganisationsförslaget till sammanlagt 4 071 000 kronor, vilket belopp föreslås uppdelat på ett avlöningsanslag å 145 000 kronor, ett omkostnadsanslag å 26 000 kronor och ett forskningsanslag å 3 900 000 kronor.

De för forskning begärda anslagsmedlen överstiger de för innevarande budgetår till forskning anvisade anslagsmedlen med omkring 1 200 000 kronor. Av höjningen avser 800 000 kronor utökning av forskningsprogrammet inom de områden, som kommittén redan nu understöder, samt 400 000 kronor forskning inom nya områden, främst biologiska. Kommittén anför bland annat:

Generella lönestegringar har nästan helt förtagit verkan av anslagssökningen, varför läget ej förbättrats så som man först kunde förvänta. Löneökningarna förorsakar ju dessutom ökade materielkostnader. Forskningsanslaget budgetåret 1954/55 täckte endast 75 procent av föreliggande behov enligt inkomna ansökningar. Kommittén nödgas fortfarande föra en restriktiv anslagspolitik till men främst för finansiering av nya forskningsprojekt. Numera är kommitténs anslag praktiskt taget helt bundna i långtidsprojekt och för kommittén återkommer därför ständigt det avvägningsproblem, i vilken utsträckning nya betydelsefulla forskningsinitiativ bör finansieras på bekostnad av anslagen till äldre verksamhetsområden. Kommittén saknar möjligheter att utöka verksamheten på de stora instituten, sådana som forskningsinstitutet för fysik och Gustaf Werners institut för kärnkemi, och även vid andra institutioner, där goda grundresurser för forskning finns. Särskilt önskvärt skulle det vara, att vid sådana institutioner kunna öka ut personalstaben i stället för att som nu tvingas hålla denna på status quo eller till och med i en del fall behöva minska den.

En utomordentligt stor betydelse måste tillskrivas den i augusti 1955 avhållna atomenergikonferensen i Genève. Denna konferens kommer utan tvivel att stimulera atomforskningen i alla länder världen över. Den har definitivt skingrat den tveksamhet som eventuellt funnits kvar på sina håll om att vi redan inom en nära framtid kommer att få börja på allvar inhösta de förmåner atomforskningen kan skänka oss. Samtidigt har den också på ett handgripligt sätt demonstrerat vidden av de arbeten som behövs för att ett land skall bli redo att utnyttja atomkraften. Man måste understryka de synpunkter som från flera håll framfördes, att det är de tekniskt och vetenskapligt högt utvecklade länderna som i första hand kan dra fördel av utvecklingen på detta område. Redan den utgrenade floran av olika reaktortyper gör det nödvändigt med en egen reaktorforskning och reaktorbyggnad för att rätt kunna utnyttja nya konstruktioner och nya upptäckter. Vidare måste de sanitära problemen uppmärksammas. Dessa är av mångfaldig art och rör konventionellt strålningsskydd, genetiska skyddsproblem, skydd mot atmosfärens, markens och vattnets förorening och studier av biologiska anrikningsproblem. Därtill kommer andra sidor av säkerhetsproblemet, t. ex. olika reaktortypers säkerhetsegenskaper. Än viktigare är emellertid, att ett land först med egen väl utvecklad teknik och forskning kan tillgodogöra sig andra värdefulla sidor av atomforskningsframstegen. Särskilt gäller detta utnyttjandet av isotoperna inom forskning, medicin, teknik och jordbruk.

Kommittén anser det med hänsyn till det förut anförda i mycket hög grad önskvärt att atomkommissionen får ökade resurser att fortsätta den rent grundläggande forskningen särskilt inom fysik och kemi. Därtill kommer, att kommittén anser det önskvärt att få möjlighet stimulera ökad forskning inom vissa biologiska discipliner av betydelse för atomenergiarbetet. Vi har i Sverige kärnan till en forskning rörande strålningens inverkan på arvsanlagen. Denna fråga har både nationellt och internationellt fått starkt ökad vikt och kommittén skulle gärna vilja organisera en arbetsgrupp inom detta område. En sådan arbetsgrupp skulle även ha en betydelsefull uppgift att fylla i samband med de önskemål om ökad information för myndigheter och allmänhet som framförts av riksdagen. Auktoritativ kännedom av vad som sker på ett så komplicerat område som

detta kan icke ernås av andra än vetenskapsmän som själva utför kvalificerat forskningsarbete på området. Kommittén har anmodat professorn vid Stockholms högskola Gert Bonnier att göra en beräkning över kostnaderna för en sådan verksamhet. Enligt ett av Bonnier upprättat förslag bör man räkna med en engångskostnad på 50 000 kronor samt driftkostnader första året (från 1 juli 1956) på ca 80 000 kronor. En sådan forskningsverksamhet måste, om det skall vara någon mening med densamma, fortsätta en längre tid. Den måste även bedrivas i en icke alltför ringa omfattning om den skall kunna ge betydelsefulla resultat. Man måste därför räkna med en kostnad av storleksordningen ca 100 000 kronor/år under ett antal år framåt. På grund av frågans stora betydelse måste kommittén dock livligt förorda att atomkommissionen ges möjlighet att igångsätta forskning av här nämnt slag och av ungefär den omfattning som här är tänkt. Till de här angivna engångskostnaderna kommer emellertid en ytterligare post. Undersökningen har visat att lokaler för detta arbete icke kan disponeras inom Stockholms högskolas genetiska institut. Såvitt nu kan bedömas blir det därför nödvändigt att bygga en mindre träbyggnad, barack eller dylikt i parken i kvarteret Vega (gamla tekniska högskolan, där genetiska institutet har sina lokaler). Någon mera exakt kostnadsberäkning för en sådan byggnad har icke kunnat göras, men enligt uppskattning i byggnadsstyrelsen torde kostnaden bli ca 150 000 kronor. För 1956/57 måste man sålunda räkna med en kostnad på ca 280 000 kronor för denna forskning, varav 200 000 kronor är en engångskostnad.

Kommittén finner det vidare angeläget att även andra biologiska problemkomplex upptas till studium i vårt land. Ett sådant är den anrikning av radioaktiva substanser som sker inom biologiska organismer både inom djur- och växtvärlden. Dessa frågor har varit föremål för ingående studier i både USA och Storbritannien. Saken har också tagits upp till behandling av fiskeristyrelsens tillsynsavdelning. Skulle ett sådant äskande ej bifallas, synes det nödvändigt att atomkommittén blir satt i tillfälle att — låt vara i en mindre skala än fiskeristyrelsens tillsynsavdelning tänkt — starta en forskningsgrupp inom detta arbetsområde.

Även andra sidor av strålningsskyddet kräver ökad uppmärksamhet. Det torde vara otvivelaktigt att Genèvekonferensen ådagalagt den stora betydelsen av att biologer och fysiker samlas till lösning av de gemensamma problemen och det ter sig därför som riktigast att atomkommittén får möjlighet att inom vissa viktiga områden åvägbringa den behövliga Kooperationen mellan biologer å ena sidan samt fysiker-kemister å den andra. Detta behov är säkerligen delvis bakgrunden till att det i andra länder är vanligt, att atomenergiorganen starkt stöder även biologisk forskning.

Kommittén har redan förut givit ett icke ringa stöd åt forskning rörande isotopseparation. Avsikten hade före Genèvekonferensen varit att söka mera medel för sådana arbeten, som ju är av stor betydelse även för fredlig utveckling. Emellertid synes det nu vara lämpligast att avvakta det vidare internationella skeendet. Möjlighet att köpa anrikat material synes alltmera öppna sig, och då industriella separationsanläggningar är ytterst kostnadskrävande torde denna fråga tills vidare hållas öppen.

En verksamhet av ungefär samma omfattning som den vi nu har måste dock under alla förhållanden finnas i gång, för att vi skall ha personer, kompetenta att bedöma den fortgående utvecklingen och vilka kan bereda

en kärna, för den händelse det skulle visa sig lämpligt med en expansion av denna forskning.

Kommittén vill här framhålla, att den fortsatta utvecklingen kan komma att göra det önskvärt med ytterligare anslag för större apparaturer inom den vetenskapliga forskningen. Det torde därför ej dröja så länge, innan grundforskningen vid universitet och högskolor kan komma att behöva en eller flera forskningsreaktorer. USA har gjort mycket generösa utfästelser om att till låg kostnad ställa dylika reaktorer till förfogande. Skulle något sådant realiseras, uppkommer dock tämligen stora kostnader för driften. Kommittén framlägger nu intet förslag härom utan har endast velat fästa uppmärksamheten på ett behov, som kan komma att framträda om ett eller annat år. Tills vidare kan detta dock tjäna som ett indicium på att inom de närmaste åren ytterligare behov av personal med gedigen utbildning inom dessa områden kan väntas framkomma.

Kommittén har ännu ej kunnat taga ställning till formerna för och omfattningen av den av riksdagen önskade informationsverksamheten (se allmänna beredningsutskottets utlåtande 1955:16). För budgetåret 1956/57 förutsätter därför kommittén, att kostnaderna härför får utgå ur forskningsanslaget. Skulle denna verksamhet visa sig mera permanent behövlig, synes det dock riktigast att ett belopp härför beräknas inom administrationsanslagen.

Kommittén vill i detta sammanhang bland annat erinra om att den första svenska reaktorn nu köres vid full effekt och att det är angeläget att den kan utnyttjas för olika forskningsprojekt. Kostnaderna för apparatur, personal m. m. till dessa forskningar bör betalas av atomkommittén respektive av de forskningsråd och andra organ inom vars verksamhetsområden ifrågasvarande forskningsprojekt närmast faller.

I anslutning till sitt förslag rörande omorganisationen av atomkommittén har kommittén gjort framställning om förstärkning av kommitténs kanslipersonal och förbättring av samma personals anställningsförhållanden.

Atomkommitténs kanslipersonal utgöres för närvarande av en sekreterare, en biträdande sekreterare (anställd jämväl hos naturvetenskapliga forskningsrådet, arvode enligt löneklass 19, varav atomkommittén betalar 7 200 kronor och forskningsrådet 5 616 kronor), en kamrer (arvode 3 000 kronor), en kontorist (arvode enligt löneklass 13), ett deltidstjänstgörande kanslibitråde (reducerat arvode enligt löneklass 11) och ett kontorsbiträde (arvode enligt löneklass 8).

Kommittén föreslår, att den nuvarande deltidsbefattningen som biträdande sekreterare hos kommittén utbytes mot en heltidstjänst som förste byråsekreterare i Ce 27.

I fråga om kamrersbefattningen ifrågasättes ingen ändring.

Kanslipersonalen i övrigt hos kommittén föreslås omfatta en kansli-skrivare i Ce 15, två kanslibiträden i Ce 11 och två kontorsbiträden i reglerad befordringsgång. I den mån ytterligare arbetskraft skulle erfordras räknar kommittén med anställande av extra personal tillfälligt.

I detta sammanhang framhåller kommittén, att civila statsförvaltningens tjänstemannaförbund vänt sig till kommittén med önskemål att nuvarande arvodesbefattningar hos kommittén måtte ändras till extra ordinarie, under motivering att stadigvarande behov av kontorspersonal uppenbarligen förelåge hos kommittén.

Atomkommittén har i sin skrivelse den 14 september 1955 även gjort framställning om pensionsförsäkring av viss teknisk personal. Kommittén anför:

Genom beslut av 1955 års riksdag har atomkommittén fått möjlighet föreslå Kungl. Maj:t inrättandet av befattningar med SPP-pension för högt kvalificerade forskare. Kommittén hälsar detta beslut med största tillfredsställelse, enär rekryteringen av dylika forskare nu kommer att underlättas.

Kommittén har tills vidare föreslagit nio självständiga forskare till befattningar med SPP-pension. Emellertid vill kommittén härnäst gå ett stycke längre på den inslagna vägen och föreslå möjlighet till pensionering via SPP även för viss teknisk personal.

Det gäller sådana befattningshavare, vilka under längre tid arbetat på en vetenskaplig institution och som det kan vara svårt att ersätta, om de skulle lämna institutionen i fråga; särskilt vissa tekniker med mera betydelsefull verksamhet, såsom handhavandet av driften av större, komplicerade apparatanläggningar, t. ex. en cyklotron eller en Van de Graaff-generator. Till denna grupp hör även vissa kvalificerade instrumentmakare och elektriker. Det är synnerligen önskvärt, att dessa befattningshavare kan beredas samma form av skydd som forskarna. För närvarande torde behov av pensionering föreligga för ett tiotal personer av denna typ.

Sedermera har atomkommittén i skrivelse den 15 februari 1956 hemställt, att till prövning måtte upptagas frågan om en ökning av det i årets statsverksproposition till Atomenergiforskning beräknade reservationsanslaget av 3 275 000 kronor. Som skäl härför har åberopats bland annat, att avsevärda merkostnader beräknades uppkomma vid byggandet av den elektronsynkrotron vid tekniska högskolan i Stockholm, vartill Kungl. Maj:t den 12 mars 1954 lämnat atomkommittén bemyndigande, samt att medel erfordrades för undersökningar rörande den allmänna strålningsnivån i Sverige. Härtill komme en efter utfallet av årets löneförhandlingar sannolik höjning av lönerna. Nämda omständigheter hade atomkommittén icke haft möjlighet att beakta vid avgivande av anslagsäskandena i september 1955.

Framställning från föreståndaren för radiofysiska institutionen vid karolinska sjukhuset

I skrivelse den 13 december 1955 har föreståndaren för radiofysiska institutionen vid karolinska sjukhuset, professorn R. Sievert hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att anvisa ett belopp av 75 000 kronor till utlandsresor under budgetåret 1956/57 för vissa befattningshavare vid radiofysiska institutionen för inhämtande av specialkunskaper och uppgifter rörande strålskyddsåtgärder vid atomenergianläggningar. Av den begärda medelsanvisningen beräknas 45 000 kronor åtgå till resekostnadsersättningar och traktamenten samt 30 000 kronor till avlöningar åt vikarier för nämnda befattningshavare.

Sievert har till stöd för framställningen anfört bland annat:

Den allmänna utvecklingen inom atomenergiområdet kommer i en mycket nära framtid att ställa starkt ökade krav på den statliga strålskyddskontroll, som för närvarande utövas av radiofysiska institutionen och som av 1951 års strålskyddskommitté förutsattes även för framtiden bliva förlagd till nämnda institution. Vid olika statliga organ och privata företag planeras nu anläggningar för utnyttjandet av atomkraft, vilket fordrar att man på ett tidigt stadium fattar ståndpunkt i viktiga strålskyddsfrågor. Så måste exempelvis för allmänhetens framtida säkerhet sådana beaktas redan vid valet av plats för uppförandet av en större atomenergianläggning. Särskild uppmärksamhet bör härvid ägnas förekomsten av radioaktiva avfallsprodukter och riskerna för att vid olyckshändelser radioaktiva ämnen kan komma att spridas även utanför anläggningarna.

Det torde icke råda något tvivel om att såväl erforderlig överblick som behövlig detaljkunskap inom hithörande områden för närvarande icke i tillräcklig utsträckning kan erhållas på annat sätt än genom att sända ut lämpliga fackmän till U. S. A. (ev. även till Canada) och England för att på ort och ställe studera förhållandena. Av denna anledning tog radiofysiska institutionens föreståndare under atomenergikonferensen i Genève i augusti 1955 kontakt med World Health Organization (WHO), varigenom två stipendier torde komma till stånd, som delvis täcker kostnaderna för utsändandet av en radiofysiker från radiofysiska institutionen och en vattenbiolog (i samråd med fiskeristyrelsens tillsyningsavdelning) till U. S. A. och Canada under 1956 för 4—6 månaders studier av frågor rörande radioaktivt avfall. Emellertid kommer under 1956/57 frågan om utlandsresor för ytterligare minst en fysiker och en kemist för inhämtandet av uppgifter rörande strålskydd vid reaktoranläggningar och extraktionsverk i U. S. A., Canada och England att bli aktuell, ehuru tidpunkten för resorna och deras omfattning ännu icke kan överblickas. Även föreståndaren för den av radiofysiska institutionens tillsynsavdelningar, som handlägger strålskyddsfrågor vid atomenergianläggningar, bör beredas tillfälle till besök vid dylika anläggningar i utlandet för konsultation av kolleger beträffande specialproblem inom strålskyddsområdet. För dessa resor, som står i direkt samband med den enligt lag reglerade statliga strålskyddsverksamheten, synes särskilda anslagsmedel böra finnas tillgängliga. Det är

icke möjligt att för närvarande göra en detaljerad beräkning av för här angivna ändamål erforderliga belopp. Som oundgängligen nödvändigt kan emellertid förutsättas, att under budgetåret 1956/57 minst tre kvalificerade fackmän måste beredas tillfälle till resor till de angivna länderna med en sammanlagd uppehållstid utomlands av cirka 400 dagar för en man räknat. Detta skulle innebära resekostnader på cirka 15 000 kronor och traktamenten på cirka 30 000 kronor. För att de i utlandet inhämtade uppgifterna verkligen skall komma den statliga strålskyddsverksamheten i Sverige tillgodo synes det nödvändigt att de personer, som erhåller nämnda resebidrag, är eller kan beräknas bli fast knutna till radiofysiska institutionen, så att man kan påräkna att de åtminstone under en 5-årsperiod kommer att arbeta vid institutionen. Då vikarier erfordras för de befattningshavare, som ifrågakommer för här angivna utlandsresor, torde för täckandet av kostnaderna härför ett belopp på 30 000 kronor böra beräknas.

Över framställningen har yttranden avgivits av *statskontoret, universitetskanslern, medicinalstyrelsen, atomkommittén, statens medicinska forskningsråd, 1951 års strålskyddskommitté* och *AB Atomenergi*, vilka samtliga tillstyrkt, att medel anvisas för det med framställningen avsedda ändamålet. Statskontoret har vidare föreslagit, att utgifterna för resor och traktamenten bestrides från ifrågavarande anslag, samt att utgifterna för vikarier bestrides från karolinska sjukhusets avlöningsanslag.

Departementschefen

Såsom av det föregående framgår har atomkommittén ånyo framlagt förslag om omorganisation av kommittén. Enligt det nu föreliggande förslaget skall kommittén ombildas till ett organ, benämnt Sveriges atomkommission. Med anledning av ifrågavarande förslag får jag erinra om att två nu pågående sakkunnigutredningars arbete — jag syftar härvid på 1955 års universitetsutredning och 1955 års atomenergiutredning — bland annat berör atomkommittén och dess uppgifter. Med hänsyn härtill kan enligt min mening ställning icke nu tagas till frågan om omorganisation av atomkommittén.

På grund av det anförda anser jag mig icke heller nu böra förorda någon uppdelning av förevarande anslag. I detta sammanhang anser jag mig emellertid böra föreslå, att anslaget nuvarande rubrik »Atomenergiforskning» ändras till »Atomforskning».

Kanslipersonalen vid atomkommittén är — liksom motsvarande personal vid medicinska forskningsrådet, naturvetenskapliga forskningsrådet och samhälls- och rättsvetenskapliga forskningsrådet — anställd mot arvode. I årets statsverksproposition (åttonde huvudtiteln, punkten 352) uttalade jag, att forskningsrådets kansliorganisation måhända inom en relativt snar framtid — exempelvis såsom en följd av universitetsutred-

ningens överväganden rörande den framtida statliga anslagsgivningen till den vetenskapliga forskningen — kunde komma att bli underkastad förändringar, men att jag icke ville motsätta mig att som ett provisorium vissa åtgärder vidtoges för en förbättring av kanslipersonalens anställningsförhållanden. I detta syfte framlade jag vissa förslag beträffande kanslipersonalen vid medicinska och naturvetenskapliga forskningsråden. Med hänsyn härtill anser jag mig även beträffande atomkommittén böra förorda vissa åtgärder i nämnda syfte.

Innan jag går in härpå vill jag nämna, att Kungl. Maj:t genom beslut den 30 september 1955 förordnat, att sekreteraren hos atomkommittén, filosofie doktorn G. W. Funke för sekreteraruppdragets fullgörande skall äga uppbära arvode motsvarande lönen för ordinarie tjänsteman tillhörande lönegrad 15 å löneplan nr 2 i statens allmänna avlöningsreglemente. I samma beslut har meddelats bestämmelser om vissa förmåner i övrigt åt Funke samt om pensionsförsäkring av denne i Svenska personalpensionskassan.

Till atomkommitténs förslag om utbyte av den nuvarande deltidsefattningen som biträdande sekreterare mot en heltidstjänst som förste byråsekreterare i Ce 27 kan enligt min mening ställning icke nu tagas. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att, sedan ståndpunkt tagits till atomenergiutredningens blivande förslag till den del det kommer att beröra atomkommitténs verksamhetsområde, avgöra i vilken utsträckning sådan administrativ arbetskraft, varom nu är fråga, bör ställas till kommitténs förfogande och vilka avlöningsförmåner som härvidlag bör utgå.

I likhet med vad jag i årets statsverksproposition (åttonde huvudtiteln, punkterna 352 och 354) föreslagit beträffande medicinska och naturvetenskapliga forskningsråden anser jag mig böra förorda, att hos atomkommittén får inrättas extra ordinarie tjänster, aspiranttjänster och extra tjänster i högst 15 lönegraden. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att senare närmare pröva kommitténs framtida personalbehov samt i anslutning därtill bestämma antalet dylika tjänster och lönegradsplaceringen för dessa.

Atomkommitténs förslag rörande pensionsförsäkring i Svenska personalpensionskassan av viss teknisk personal är jag icke beredd att nu pröva.

Till ordförande, ledamöter och experter i atomkommittén utgår för närvarande ersättning i form av dagarvode enligt kommittékungörelsen. Atomkommittén har i anslutning till sitt förslag till omorganisation av kommittén förordat en arvodesreglering som mera ansluter sig till vad som gäller vid de statliga forskningsråden. Vägande skäl torde kunna anföras för att en dylik arvodesreglering nu genomföres, även om kommittén icke ombildas. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om ifrågasvarande arvodesreglering.

Den snabba utvecklingen inom atomforskningen ställer uppenbarligen stora krav på anslagsmedel, och jag anser mig med hänsyn till vad atomkommittén anfört härutinnan böra räkna med en betydande höjning av de för forskning avsedda medlen under förevarande anslag. Jag anser mig för nästa budgetår böra föreslå en ökning av anslaget med 500 000 kronor till 3 275 000 kronor. Därvid utgår jag ifrån att atomkommittén — eventuellt gemensamt med andra forskningsråd — även kommer att ekonomiskt understödja strålningsbiologisk forskning av central betydelse för atomenergiens utforskning och utnyttjande.

Vad angår den av föreståndaren för karolinska sjukhusets radiofysiska institution begärda medelsanvisningen till utlandsresor för vissa befattningshavare vid institutionen för studier av strålskyddsåtgärder vid atomenergianläggningar ansluter jag mig till statskontorets förslag. Jag förordar alltså, att resekostnadsersättningar och traktamenten till de befattningshavare vid institutionen, som utsändes för ifrågavarande studier, utgår från förevarande anslag samt att kostnader för vikarier för nämnda befattningshavare bestrides från karolinska sjukhusets avlöningsanslag. Därvid förutsätter jag, att till vederbörande befattningshavare under tjänstledighet för nämnda studier kommer att utgå oavkortad lön.

Vid innevarande budgetårs utgång förefintlig behållning å reservationsanslaget till Atomenergiforskning torde böra överföras till det nya reservationsanslaget.

Aberopande det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Atomforskning* för budgetåret 1956/57 anvisa ett reservationsanslag av 3 275 000 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Margareta Almling